

Förnamn *

Matilda

Efternamn *

Åkerlund

Ort

Sundsvall

Kort personligt budskap till socialstyrelsen, riksdag och regering *

Att efter en olycka inte få den hjälp man räknar med är smärtsamt. Att inte bli trodd av läkare och sjukgymnaster som skickar en emellan varandra och inte lyssnar på vad man säger och hur man mår är inte ok. Att som 22åring inte kunna uppsöka vård utan förälder i sällskap är tragiskt, jag ska bli trodd oavsett ålder.

Hur fungerar vården i samband med diagnos och behandling för dig idag?

Fruktansvärt dålig. Att vara skadad är ett heltidsjobb, man får själv kämpa för sin rätt till hjälp och den vård man behöver. Det ska inte vara ett lotteri om man kommer till en läkare som lyssnar på en. Bara för att skador inte syns på CT och MR betyder det inte att dom inte finns.

Är det några speciella problem som du vill framhålla?

Framförallt trovärdigheten. Jag saknar förtroende helt för min läkare då hon inte vill lyssna eller inse hur ont jag har och hur dåligt jag mår. Att få höra att det är muskelär smärta är jobbigt. Remisser dröjer och försenas.

Förbättringsförslag, framtida utmaningar, hur kan vårdprocesser, system, verktyg, organisation etc. förbättras?

Kan man som läkare inte hitta felet hos en patient måste patientens bästa få gå föra och läkaren måste utan problem kunna släppa patienten och remittera vidare till annan läkare/specialist.

Skulle ett nationellt kunskapscentrum där aktuell vetenskap och beprövad erfarenhet om svåra kroniska besvär efter nack-, rygg- och hjärnskador samlas kunna hjälpa dig?

Ja det tror jag definitivt. Som läkare får inte stoltheten gå före patienten, då har man valt fel yrke. Det måste vara nummer ett att hjälpa patienten och innebär det att ta hjälp av andra i landet eller världen måste det vara ok.

Något övrigt som du önskar nämna?